RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 88.776 van 7 juli 2000
in de zaak A. 85.213/VII-18.724.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaten Fr. en R. Coel,
kantoor houdende te MECHELEN,
Kardinaal Mercierplein 8

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Somalische nationaliteit, op 5 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 mei 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 februari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij betekend op 10 mei 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 april 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 mei 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Th. DE GROOTE die, loco Advocaten Fr. en R. COEL verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur R. COTTYN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker België binnenkomt op 14 december 1998 en zich op dezelfde dag vluchteling verklaart; dat de Minister van Binnenlandse Zaken op 10 februari 1999 een beslissing neemt tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing op 10 mei 1999 bevestigt;

Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan worden ingewilligd, daar zij de auteur is van de genomen

verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker in zijn inleidende akte het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"A. Aantasting van de Rechten van vertoger
Overwegende dat vertoger specifiek voor het administratief Kortgeding wil laten gelden dat de bevestigende beslissing van weigering verblijf van de Commissaris-Generaal voor de Vluchteling(en) en de Staatloze(n) zijn Rechten aantast;
Dat hij in de argumenten supra ontwikkeld aangeeft dat de beslissing ten onrechte zijn verzoek strekkende tot asiel onontvankelijk verklaarde zodat zijn rechten onder het Vluchtelingenverdrag worden aangetast;
(zie D. Vanheule . Vluchtelingen . een overzicht . Tweede uitgave . Mys & Breesch . 1998 . nr. 437)
Dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel rechtstreeks volgt uit de beslissing van de Commissaris Generaal voor de Vluchteling(en) en de Staatloze(n) houdende weigering van verblijf met het bevel het grondgebied te verlaten;
Dat de bevestigende beslissing die dreigt te leiden tot een terugkeer op zich een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel creëert;

(zie - R.v.St. nr. 67.236 . 30 juni 1997 . T.Vreemd. 1997 . 387
- R.v.St. nr. 69.574 . 13 november 1997 . T.Vreemd. 1997 . 399
- R.v.St. nr. 71.003 . 22 januari 1998 . T.Vreemd. 1997(98) . 404)

B. De bestreden beslissing is aangetast door machtsafwending wat op zich een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel is

Overwegende dat vertoger wil laten gelden dat reeds supra werd aangetoond dat de bestreden beslissing aangetast is door machtsafwending door verweerders (zie ten overvloede supra);

Dat deze aantasting op zich een moeilijk te herstellen ernstig nadeel inhoudt zodat minstens op deze grond de schorsing van de weigeringsbeslissing van verblijf (met bevel het grondgebied te verlaten) zich opdringt :

(zie - D. Vanheule . Vluchtelingen . een overzicht . Tweede uitgave . Mys & Breesch . 1998 . nr. 453
- R.v.St. 17 maart 1992 . nr. 39.015 . Rev.dr.étr 1992 . 185
- L. Denys . 'Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bij een bevestigende beslissing van het CGVS' . noot onder R.v.St. 30 juni 1997 . nr. 67.236 . T.Vreemd. 1997 . 390-392
- R.v.St. 22 januari 1998 . nr. 71.003 . T.Vreemd. 1997(98) . 404)

Dat meteen alle voorwaarden voor het administratief Kortgeding verenigd zijn zodat de aangevochten beslissing hoe dan ook moet worden geschorst;

Dat over een beroep tot nietigverklaring nog dient te worden geoordeeld doch verzoeker door de bovenvermelde uiteenzetting bewijst dat hij minstens een schijn van recht bezit en er een grote kans bestaat dat de beslissing zal worden vernietigd en bij eventuele voortijdige uitvoering vertoger een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel zal ondervinden";

Overwegende dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aantoont met concrete gegevens met betrekking tot zijn persoonlijke toestand; dat het verzoekschrift evenmin een feitenuiteenzetting bevat waaruit verzoekers toestand moet blijken; dat een louter theoretische uiteenzetting, zonder dat deze enige feitelijke gegevens bevat met betrekking tot verzoekers persoonlijke situatie, niet volstaat om het moeilijk te

herstellen ernstig nadeel aan te tonen; dat derhalve niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven juli tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**